

Č.j.: 3R 9/02-Ku

V Brně dne 14.5.2002

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 22.3.2002 podaném společností OMNIPOL a.s., se sídlem Nekázanka 11, 112 21 Praha 1, zast. Ing. Michalem Honem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 07-R/02-39/140/ZH ze dne 7.3.2002, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7, zast. ministrem vnitra Mgr. Stanislavem Grossem, při zadání veřejné zakázky na „dodávku náhradních dílů a zajištění oprav vrtulníku typu Bo 105 ze zahraničí“ výzvou ze dne 7.11.2001 více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle § 49 odst. 2 písm. b) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 07-R/02-39/140/ZH ze dne 7.3.2002

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Česká republika – Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7, zast. ministrem vnitra Mgr. Stanislavem Grossem (dále jen „zadavatel“) vyzvala dne 7.11.2001 tři zájemce k podání nabídky na „dodávku náhradních dílů a zajištění oprav vrtulníku typu Bo 105 ze zahraničí“ (dále jen „soutěž“) podle § 49 odst. 2 písm. b) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

V soutěžní lhůtě zadavatel obdržel tři nabídky. Po provedeném posouzení a hodnocení předložených nabídek, které se konalo dne 7.12.2001 zadavatel pro nesplnění požadavků zadávací dokumentace vyloučil společnost OMNIPOL a.s., se sídlem Nekázanka 11, 112 21 Praha 1, zast. Ing. Michalem Honem (dále jen „uchazeč“) ze soutěže. Své rozhodnutí o vyloučení uchazeče ze soutěže ze dne 11.12.2001 oznámil uchazeči.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 14.12.2001 uchazeč námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 20.12.2001 nevyhověl. Zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS obdržel výše uvedený návrh dne 15.1.2002 a zadavatel dne 11.1.2002. Dnem 15.1.2002 bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona jsou zadavatel a uchazeč.

Ve svém návrhu uchazeč zejména uvádí, že nesouhlasí s rozhodnutím zadavatele o jeho vyloučení a dále uvádí, že uchazeč žádnou ze zadaných hodnot v příloze č. 2 a 3 žádným způsobem neupravoval. Zadavatel směřuje pojem stanovení kupní ceny pro účely budoucí kupní smlouvy a stanovení kupní ceny pro účel jednotného posouzení, resp. zpracování nabídek. Ze strany zadavatele tedy došlo k formulačním nepřesnostem při stanovení požadavků v části C zadávací dokumentace, přičemž důsledky těchto nepřesností nemohou být vykládány k tíži uchazeče. V návaznosti na všechny zmíněné skutečnosti trvá uchazeč na svém stanovisku, že požadavky zadavatele na jednotné zpracování nabídkové ceny v daném případě splnil a jeho vyloučení a následné nevyhovění podaným námitkám nebylo oprávněné.

Závěrem svého návrhu se uchazeč domáhá, aby ÚOHS „po přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách směřujících proti rozhodnutí zadavatele č.j. EKO 1731/04-2001 o vyloučení uchazeče OMNIPOL a.s. z další účasti na veřejné zakázce č.j. LS-2-165/01-2001 ze dne 20.12.2001 rozhodl ve smyslu § 60, písm. b) zákona tak, že byl porušen zákon a uložil zadavateli provést nápravu, popřípadě zadání veřejné zakázky zrušil“.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 7.3.2002 pod č.j. S 07-R/02-39/140/ZH rozhodnutí, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, neboť návrh nepodal uchazeč ÚOHS ve stanovené lhůtě 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvojím vyhotovení do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele, jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7). Návrh, který nemá tyto náležitosti nebo u něhož uchazeč tyto

náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty orgán dohledu zamítne. ÚOHS zjistil, že návrh byl podán ÚOHS po lhůtě. Rozhodnutí zadavatele o námitkách převzal uchazeč dne 2.1.2002 a ÚOHS obdržel návrh dne až dne 15.1.2002.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, v němž zejména uvádí, že uchazeč odeslal návrh k ÚOHS dne 10.1.2002 doporučeně na adresu ÚOHS, pracoviště Praha, Lazarská 7, 110 00 Praha. Tuto adresu uchazeč získal ze seznamu Zlaté stránky, strana 366, Ústřední orgány. Bez zásahu a vědomí uchazeče byla zásilka přeměrována na adresu do Brna. Téhož dne zaslal uchazeč návrh i faxem a doručení faxové zprávy bylo potvrzeno jako úspěšné. Následně bylo uchazeči doručeno oznámení o zahájení správního řízení č.j. S 07-O/02-39/140/ZH ze dne 30.1.2002 odeslané z Prahy, kterým ÚOHS oznamoval uchazeči zahájení správního řízení. Uchazeč se tedy domnívá, že svůj návrh, který odeslal faxem a návazně potvrdil písemně, doručil včas ve stanovené lhůtě.

Závěrem rozkladu uchazeč navrhuje, aby ÚOHS "po přezkoumání své rozhodnutí č.j. S 07-R/02-39/140/ZH ze dne 7.3.2002, kterým zamítl návrh uchazeče na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách směřujících proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče OMNIPOL a.s. z další účasti na veřejné zakázce č.j. LS-2-165/01-2001 ze dne 20.12.2001, zrušil, případně zahájil přezkoumání v dané věci z vlastního podnětu".

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 07-R/02-39/140/ZH ze dne 7.3.2002 návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K námitkám uchazeče uvádím, že dle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh skutečně podává ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

Také poukazuji na skutečnost, že podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je řízení zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u ÚOHS den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde orgánu dohledu a v tomto smyslu hovoří i ustanovení § 57 odst. 1 zákona. Lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se proto vztahuje na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, a proto pro ni nelze subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení.

Při podání návrhu je povinností ÚOHS, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo nepochybně zjištěno, že rozhodnutí zadavatele o námitkách bylo doručeno uchazeči dne 2.1.2002. ÚOHS pak obdržel návrh dne 15.2.2002 a zadavatel ho obdržel dne 11.1.2002, tedy včas. V daném

případě byl posledním dnem pro podání návrhu 12.1.2002 a tento den připadl na sobotu. V této souvislosti odkazuji na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2A 12/2001-36 ze dne 28.3.2002, dle kterého „deset kalendářních dnů je s ohledem na koncentraci postupu zadavatele lhůtou přiměřenou, ale také není možné ji dále zkracovat, aby nebylo vytvářeno dalších překážek pro možnost skutečně námitky podat. Jestliže z těchto dnů je prakticky vyloučena sobota, neděle a dny pracovního klidu, pak soud nevidí prostor pro takový výklad, který dále tuto lhůtu zkrátí. Proto má za vyvážené, aby i v tomto případě bylo možné aplikovat závěry Ústavního soudu ČR přijaté v obdobném případě“ (IV.ÚS 365/97, Pl.ÚS 33/97). Vrchní soud má tedy za to, že pokud byla námitka doručena první pracovní den následující po dni pracovního klidu, na který připadl poslední den desetidenní lhůty stanovené v § 55 zákona, byly námitky doručeny včas. V posuzovaném případě by návrh uchazeče došel ÚOHS včas, kdyby ho ÚOHS obdržel první následující den po dni pracovního klidu, na který připadl poslední den desetidenní lhůty, tedy dne 14.1.2002. ÚOHS návrh však obdržel až v úterý dne 15.1.2002.

K tvrzení uchazeče, že návrh podal včas, když ho odeslal doporučeně dne 10.1.2002 na adresu uvedenou ve Zlatých stránkách i na faxové číslo zde uvedené zaslal návrh faxem, uvádím, že s tímto tvrzením se nemohu ztotožnit. Sídlem ÚOHS je Brno a je tedy nerozhodné, zda byl návrh zaslán na nesprávnou adresu v Praze a faxem návrh odeslán na nesprávné číslo. Adresy správních orgánů uvedené v telefonním seznamu „Zlaté stránky“ nejsou adresami oficiálními a nelze tedy považovat údaje zde obsažené za hodnověrné. Pro doručování ve správním řízení vedeného před ÚOHS je rozhodující adresa, respektive sídlo ÚOHS uvedené v zákoně č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. V citovaném zákoně je jako sídlo ÚOHS uvedeno Brno, což vyplývá z ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona. Z tohoto důvodu tuto námitku považuji za nedůvodnou.

K námitce, že uchazeč obdržel oznámení o zahájení správního řízení č.j. S 07-O/02-39/140/ZH ze dne 30.1.2002, ve kterém nebyla zmínka o případném nedodržení lhůty, které již „tehdy musel ÚOHS zjistit“ uvádím následující. Podle § 57 odst. 1 zákona je řízení u ÚOHS zahájeno dnem, obdrží od uchazeče návrh. Řízení je zahájeno i v případech, kdy návrh byl podán zadavateli nebo ÚOHS opožděně a tuto skutečnost ÚOHS zjistí až z předložené dokumentace o zadání veřejné zakázky.

Pro úplnost dodávám, že ÚOHS vždy, i při podání nekvalifikovaného návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě zahajuje správní řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7, zast. ministrem vnitra Mgr. Stanislavem Grossem,
2. OMNIPOL a.s., se sídlem Nekázanka 11, 112 21 Praha 1, zast. Ing. Michalem Honem,
3. spis.